

9.4 **Reconeixement per part de les administracions de la tasca de les iniciatives sociocomunitàries i de la seva legitimitat per participar en la definició de la política pública, en cas que ho desitgin.**

9.5 **Creació de canals accessibles d'interlocució amb l'administració, d'una oficina de referència i suport de l'administració per a l'impuls i sosteniment d'aquestes iniciatives.**

9.6 **Reconeixement i foment del model de gestió comunitària d'equipaments i espais públics.**

La gestió publicocomunitària dels béns públics i comuns és una via alternativa a la gestió externalitzada per empreses privades o a la gestió directa per part de l'administració. Aquesta via alternativa garanteix un major control i implicació de la ciutadania i sobrepassa les lògiques de gestió mercantil (en el primer cas) i de gestió fiscalitzadora (com en el segon). Aquestes pràctiques publicocomunitàries defineixen allò públic més enllà d'allò estatal, implicant les comunitats en la gestió dels recursos que els són propis. Aquest model de gestió ha d'estar reconegut per llei i, més específicament, a la futura Llei de l'ESS de Catalunya.

9.7 **Educació en els valors derivats de la gestió comunitària d'equipaments i espais públics. Incloure en els currículums escolars l'educació en els valors derivats de la gestió comunitària: la gestió col·lectiva, el treball des de la diversitat i la cultura de la deliberació.**

9.8 **Defensa i potenciació del sector cultural vinculat a la gestió comunitària i cooperativa.**

Compromís envers l'àmbit cultural vinculat als espais de gestió comunitària i cooperativa: no es pot considerar, i menys en temps de crisi, com un sector prescindible, ni reduir-lo a l'entreteniment i l'oci.

10 **Posar a disposició recursos i infraestructures en desús al servei l'activitat productiva de l'ESS**

Les administracions públiques disposen de gran quantitat d'actius en desús. En el context actual, s'haurien de posar a disposició del teixit socioempresarial de l'ESS. Equips informàtics, espais de treball, equips i materials per organitzar esdeveniments, mobiliari..., un conjunt de recursos que, si es posen en circulació, a més d'augmentar la viabilitat de les organitzacions de l'ESS en aquesta difícil situació, li donen un ús social i contribueixen a la reutilització de materials i, per tant, a la racionalitat ecològica.

11 **Fer les reformes fiscals necessàries per promoure l'ESS**

Tot i que les cooperatives, com a forma jurídica fortament associada a l'ESS, ja disposen d'alguns avantatges fiscals, cal estendre'ls a tot l'àmbit de l'ESS i reforçar-los. Per això, el conjunt d'organitzacions que conformen l'ESS s'han de considerar entitats especialment protegides.

Accions específiques per al desenvolupament d'aquesta mesura

11.1 **Pel que fa al conjunt de l'ESS**

- Bonificació del 50% de la quota íntegra de l'impost de societats, i ampliar aquest avantatge amb una possible bonificació de fins al 80% durant almenys dos anys després de la fi dels diversos confinaments motivats per la COVID-19, amb la finalitat de protegir i augmentar el Fons de Reserva Obligatori i, per tant, la salut financera d'aquestes organitzacions.

11.2 Pel que fa a les associacions i fundacions de l'ESS:

- Demanar l'homologació de totes les associacions d'interès general, tal com passa amb les fundacions, perquè totes puguin gaudir dels beneficis de la Llei de mecenatge. Igualment, no haver de pagar el 10% pels resultats de les seves explotacions econòmiques quan destinin íntegrament aquestes rendes a les finalitats que els són pròpies.
- Exonerar les entitats no lucratives del pagament de l'impost de societats sempre que es compleixin els requisits legalment previstos, però també estalviar-los la presentació de l'impost si es tracta d'entitats que obtenen uns ingressos anuals totals no superiors a 100.000 €, introduint com a únic requisit que tots els resultats econòmics s'apliquin al compliment de les finalitats d'interès general.
- Recuperar el tipus zero d'IVA, que ja va estar vigent a casa nostra durant els primers anys de vigència de l'impost per a determinades activitats empresarials i artístiques.

11.3 Pel que fa a les cooperatives:

- Aplicar una reducció percentual del 40%, aproximadament, del tipus tributari aplicable a cada cooperativa en funció del tipus general que li correspongui. Aplicant sempre aquest percentatge de reducció, es blindarien els avantatges tributaris de les cooperatives respecte a les empreses mercantils.
- Considerar fiscalment com a resultats cooperatius els que provenen dels convenis intercooperatius o de les operacions amb altres cooperatives del grup.
- Simplificar els deures comptables per reduir la pressió fiscal indirecta, pel que fa a la separació dels ingressos i les despeses cooperatius i extracooperatius, per tal que es puguin conèixer els d'una i altra naturalesa sense la

complexitat comptable actual. La Llei fiscal hauria de permetre criteris objectius i fundats que no exigissin portar una doble comptabilitat.

- Ajustar les definicions de les cooperatives especialment protegides per tal de preveure que no perdin nivell de protecció quan tinguin persones sòcies col·laboradores o, en alguns casos, persones jurídiques sòcies comunes, en particular en el cas de les cooperatives de consumidores i usuàries.
- Actualitzar la regulació de la tributació de les persones sòcies, en especial la de les persones sòcies treballadores o sòcies de treball, per tal que el seu règim tributari sigui el més similar possible als dels treballadors per compte aliè, a fi de no penalitzar-les.
- Adequar les causes de pèrdua del règim fiscal especial a la nova regulació que es faci. Igualment, atès que la pèrdua del dret a gaudir del règim fiscal especial no deixa de ser una sanció per a la cooperativa que incompleix els requisits de la llei, s'hauran de tenir també en compte criteris de proporcionalitat i intencionalitat i els altres que regeixen en el dret sancionador.

11.4 Pel que fa a empreses d'inserció i centres especials de treball d'iniciativa social:

- Preveure un règim fiscal similar al de les cooperatives de treball.

11.5 Pel que fa als tributs gestionats per la Generalitat de Catalunya o els ens locals:

- Establir l'exempció per tots els conceptes a les organitzacions d'ESS, ampliant, per tant, les previstes actualment tant a la Llei reguladora de l'impost com a la Llei de mecenatge (Llei 49/2002) i a l'Estatut Fiscal de Cooperatives (Llei 20/1990).

- Establir l'exempció, o almenys una bonificació del 95%, per a la major part dels tributs locals, en especial, l'impost sobre activitats econòmiques, l'impost sobre béns immobles titularitat de les organitzacions d'ESS o per a aquells immobles en què les entitats d'ESS duguin a terme les seves activitats.

12

Elaborar un pla de transició industrial per situar els sectors estratègics per a la vida i l'ESS en el centre de la transformació productiva

La paràlisi econòmica de la COVID-19 ha posat de manifest la fragilitat del mercat globalitzat a l'hora de garantir el subministrament de productes, principalment a causa de la desindustrialització que ha patit el nostre teixit econòmic, mentre es deslocalitzaven els centres de producció i es fragmentaven les cadenes de valor en el mercat global.

Cal revertir aquesta situació mitjançant extensos plans de transició industrial (reconversió i desenvolupament) que permetin guanyar sobirania econòmica com a país mitjançant la relocalització de les cadenes de producció, i crear una indústria neta i descarbonitzada en els sectors que són estratègics per a la vida com, per exemple, l'agroalimentari o el de les tecnologies d'utilitat pública (sanitàries, energètiques, de la informació i la comunicació).

Aquests plans de transició industrial hauran d'incloure l'ESS en la seva concepció i desplegament, sobretot per impregnar dels valors de l'ESS al teixit de mipimes que conforma majoritàriament el teixit industrial català, i perquè les organitzacions de l'ESS vagin guanyant pes dins d'aquest teixit.

Accions específiques per al desenvolupament d'aquesta mesura

- 12.1** **Obrir un debat social sobre quins treballs, productes i serveis són socialment útils, quins són secundaris o superflus i quins són directament nocius.**
- 12.2** **Orientar la indústria cap a la producció socialment útil i sostenible en un marc d'emergència ecològica: alimentació ecològica, energia renovable, salut, educació, ciència, cultura, telecomunicacions, transport públics, TIC, cura de persones, electrodomèstics i altres béns de consum duradors, gestió de residus, conservació i regeneració del medi natural, farmàcia, rehabilitació d'edificis...**
- 12.3** **Desmantellar les indústries nocives (nuclears, armament, carbó...) i retirar els components i productes industrials que són nocius (envasos d'alumini per a begudes i, en general, envasos no retornables, el PVC a les finestres, l'amiant...).**
- 12.4** **Reduir la dimensió dels sectors industrials que, sobredimensionats, són insostenibles: l'automòbil, el turisme, l'aviació, la construcció, l'energia...**
- 12.5** **Transformar aquells altres sectors que són necessaris per a la vida però que, de la manera com són fets, resulten igualment insostenibles. Com?**
 - Venent serveis en comptes de productes, regulant drets d'accés o d'ús en comptes de drets de propietat sobre determinats productes.
 - Prohibint per llei l'obsolescència programada.
 - Tancant els cicles de materials (economia circular) dintre de les empreses i sobretot entre elles, per mitjà d'ecosistemes industrials.
 - Potenciant activitats de recuperació, reutilització, reparació i reciclatge de productes i materials.